

Autoritmia
SzépNap könyvek, 2015

Kilenc évig tanítottam magyart mint idegen nyelvet egyetemistáknak, tapasztalataim legfontosabbja pedig: ha nincs kellemes, oldott hangulat, felszabadult légkör az órákon (mindegyiken!), akkor nem sokra megyünk. A másik legfontosabb tapasztalat: ha a diák nem tudja úgymond a lelkéhez, vagyis a legbensőbb érdeklődéséhez idomítani a nyelvtanulást, akkor veszett fejsze nyele, akkor csak erőlködés, számonkérés és unalom van. A diákjaim olyankor tanulták meg a legtöbbet, amikor elfelejtették, hogy tanulnak, például recepteket gyűjtöttünk (mert szinte mind lányok voltak) vagy színészekről, énekesekről beszélgettünk, szabadon asszociáltunk, vagy hazeszámkokat és honlapokat ajánlottak, bemutatták a szülővárosukat és így tovább. Nagy szükségem volt ötletekre. Végül tanárként egészen odáig eljutottam, hogy kreatív vizsgákat találtam ki, melyeken a lámpaláz fokozta a „művészi” teljesítményt.

Mint tanárnak, ki kellett tapogatom, hogy kit mi érdekel, és ahhoz igazítani a tananyagot. Tudtam, hogy melyik tanulóknak mi a „gyengéje”, és hozzá hajlítottam a feladatokat. Így

Legyen saját tananyagod!

Radics Viktória könyvajánlója

aztán előfordult az is, hogy a leggyöngébbnek tartott diáklányból lett az én óráimon a legjobb tanuló, és a legmeghúzódoóbb egyszer csak valami nagyon kiváló produkált.

Hevesi Mihály „autoritmia”-módszerének is az a lényege, hogy felébressze a mindenkiben ott szunnyadó, fiatalok esetében gyakran lobogó kreativitást és serkentsse a találékonyságot. Legyen saját tananyagod! Gyűjtsd össze a téged valóban érdeklő szövegeket, hanganyagokat, filmeket, témákat, és azok alapján fejleszd a nyelvtudásodat. Noha az iskola sajnos gyakran motivációgyilkos, egyénileg is képesek vagyunk elfojtani a kreativitásunkat, ha a nyelvtanulást kínos penzumként mérjük magunkra, vagy bugyuta tankönyvekre hagyatkozunk.

Azonban módszerek nélkül, spontánul mégsem megy. Ezért fontos áttanulmányozni Hevesi Mihály metodikáját. Szó sincs gyors sikerről – ez egy időigényes módszer. Napi másfél-két órás nyelvi foglalatosságot kíván meg az aktív tanulótól, ezt azonban belengheti a kellemes időöltés jó levegője. Talán ez a legfontosabb ebben az elképzelésben: beszívni az idegen

nyelv atmoszféráját, érzéki teljességét, akklimatizálódni a nyelvben, és úgy jönni rá a nyelv sajátos grammatikájára, azaz logikájára. A „tanulás” e módszerben inkább azt jelenti, hogy benne élni a választott nyelvben – ez nem kis kitartást igényel, és odaadó figyelmet. Ez a nyelvérzékes figyelem pedig iskolázható.

A motivált, személyre szabott, de nem „egynapi” nyelvtanulás fortélyait vehetjük át ebből a módszertani útmutatásból és példatárból. Tanárként én is kipróbáltam sokat az autoritmias ötletek közül. Nyelvtanárok is hasznát vehetik a könyvnek, nem csak egyéni tanulók; úgy a kezdők, mint a haladók. Az Autoritmiahoz honlap is kapcsolódik, ahol sokat lehet csemegézni, és letöltenivalók is akadnak. A modern nyelvtanulást jelentősen megkönnyíti a világháló, ahol azonban nehéz eligazodni – Hevesi Mihály, aki maga is poliglott és sokat köszönhet Lomb Katónak, akinek a módszereit „digitális irányban” is továbbfejlesztette és részletesen kidolgozta, ebben is segít. Ajánlatai azokhoz a tanárokhoz és tanulókhöz szólnak, akik kedvelik az alternatívákat, és nem szeretnek unatkozni.